

[Helen Beim]

lyst, hvad Socialdemokratiet svarer på spørgsmålet om regeringens initiativer, og i den anledning kan jeg begynde med at fortælle, at det jo var den tidligere regering, der her i vinteren 1992 igennem Det Internationale Energiagentur fik foranstaltet en meget grundig undersøgelse af energisituationen i de baltiske lande, og det er selvfølgelig på det grundlag, de videre foranstaltninger skal træffes.

Det er da også derfor, at den nuværende regering med energiministeren i spidsen på energiministtermødet her den 25. juni i Luxembourg vil presse på, således at Kommissionen sætter foranstaltningerne i sving. Det er klart, at vi som parlamentarikere i et naboland må være meget optaget ikke bare af de foranstaltninger, der skal iværksættes, men så sandelig også af den tidsplan, der ligger for foranstaltningerne.

Afslutningsvis vil jeg sige, at såvel i EF-sammenhæng som igennem Det Internationale Energiagentur og på nordisk plan i Nordisk Råd presser man på for, at de alvorlige problemer, der ligger bag beslutningsforslaget, bliver løst.

(Kort bemærkning).

Per Tærshøj (KF):

Nu fik vi at vide af fru Helen Beim, hvilke initiativer der var taget. Og det glædede mig som medlem af et af partierne bag den tidligere regering at høre, at den nuværende regering med vores udmærkede energiminister i spidsen arbejder efter de retningslinier, som den forrige regering stak ud. Det viste jo, at det var den tidligere regering, der tog initiativet, og det viste også, at den nuværende intet har gjort, for man har først tænkt sig at gøre det her den 25. juni, hvor man har 5 dage tilbage af formandskabet.

Men jeg er meget tilfreds med, at det er blevet fortalt hele den undrende offentlighed og alle de mennesker, der er til stede her, at det var den tidligere regering, der tog initiativet. Så er jeg igen glad for at være konservativ.

Energiministeren (Jann Sjursen):

Jeg kan måske begynde med på baggrund af hr. Per Tærshøjs seneste udtalelser at konstatere, at der åbenbart ikke skal meget til for at være glad for at være konservativ, hvis det alene skal bero på fru Helen Beims omtale af, hvad den tidligere regering gjorde.

Men jeg skal da ikke forklejne den tidligere regering, for den har selvfølgelig også sat nogle af disse emner på dagsordenen. Men jeg vil lige for en ordens skyld understrege, at jeg ikke mener, den nuværende regering har ligget på den lade side, specielt ikke under EF-formandskabet.

Som jeg tror jeg nævnte i mit første indlæg, afholdt vi et fælles energi- og miljøminister-rådsmøde den 23. april, hvor vi faktisk bad Kommissionen om at fremlægge en første status over de initiativer, som man har iværksat over for de østeuropæiske lande, og at vi, som fru Helen Beim også sagde tidligere, igen har det på dagsordenen under energiministrenes møde her den 25. juni. Det, vi gør – og det er i øvrigt også det, vi kan gøre inden for finanslovens rammer – er at bruge formandsstemmen i EF-sammenhæng til at presse Kommissionen til at bruge nogle af de penge, der allerede er bevilget og er programlagt. Og det kan der i høj grad være grund til.

Lad mig også nævne – det var jeg ikke inde på i første omgang – at vi faktisk har gjort en ganske stor indsats som formandskabsland for at sætte gang i forhandlingerne om energicharteret for at få den juridiske protokol på benene og i den forbindelse også har lagt vægt på de forhandlinger, der føres – og dette kan være sagt til hr. Peter Hansen-Nord – for at få den nukleare protokol gjort færdig, hvilket altså afhænger lidt af de øvrige forhandlinger. Men også i den sammenhæng har formandskabet spillet en særdeles aktiv rolle. Derfor synes jeg ikke, det med rette kan postuleres, som hr. Per Tærshøj gjorde, at der ikke er sket en pind; det er der rent faktisk.

Hvad angår spørgsmålet om på lang sigt at få de usikre værker lukket ned, som jeg nævnte i min indledning, er det efter regeringens opfattelse nødvendigt at pege på alternative energiforsyningsmuligheder. Vi skal selvfølgelig ikke diktere de pågældende lande løsningerne. Vælger de fortsat at brug kernekraft, må vi håbe, de vælger nogle sikre løsninger, og det kan vi i så fald hjælpe dem med. Men vi vil også pege på alternative energiforsyningsmuligheder, og det er på dette område, vi fra dansk side for alvor kan yde et bidrag, Risø eller ej.

Der er andre kernekraftlande i EF-regi, som har stor ekspertise og teknisk viden på det område, og som passende kan tage sig af den del,